

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd (1095 Budapest, Gabona u. 10. II./1.) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek magánfél hozzátartozó (**hozzátartozó címe**) által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű, III.rendű alperes neve (**III.rendű alperes címe**) III. rendű, IV.rendű alperes neve (**IV. rendű alperes címe**) IV. rendű, a személyesen eljáró V.rendű alperes neve (**V. rendű alperes címe**) V. rendű és VI.rendű alperes neve (**VI.rendű alperes címe**) VI. rendű, valamint dr. Néveri István ügyvéd (2600 Vác, Köztársaság u. 7.) által képviselt IX.rendű alperes neve (**IX. rendű alperes címe**) IX. rendű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2006. június 1. napján kelt 13.P.21.574/2004/45. számú ítélete ellen 48. és 51. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a IX. rendű alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperes személyes illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében a II-VII. és IX. rendű alpereseket elsődlegesen arra kérte kötelezni, hogy a felperesi jogelőd tulajdonát képező és az ingatlan kiürítése kapcsán általuk jogalap nélkül elvitt ingóságokat a felperesnek adják vissza. Ha az ingóságok nincsenek meg, másodlagosan az alpereseket egyetemlegesen 31.580.000 forint kártérítés és ezen összeg után 2000. április 26. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Az elsődleges kereset jogalapjaként a Ptk. 192. §-

ának (2) bekezdését, a másodlagos kereseti kérelem jogalapjaként a Ptk. 339. §-ának (1) és 349. §-ának (1) bekezdését jelölte meg.

Előadta, hogy az ingatlan résztulajdonosa E. J. 1991. január 16-án a tulajdonát képező 12/48 tulajdoni hányadot apportálta a ... Kft-be. Az apportálást a cégbíróság bejegyezte, ezért a tulajdonszerzés tényét jogszerűen vitatni nem lehet. Az apportálással az ingatlanhányad a ... Kft. törzsbetétjének része lett, amellyel szabadon rendelkezhetett, függetlenül attól, hogy a tulajdonosváltozás az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került-e. A ... Inc. 1991. december 29-én tagi kölcsönt nyújtott a ... Kft-nek. A kölcsön visszafizetési határideje eredménytelenül telt el, ezért az ingatlant 1997. május 1. napján a szerződésben kikötött opciós joga alapján a ... Inc. megvásárolta. Az ingatlan birokba vételekor megvásárolta a ... Kft. ingatlanon lévő ingóságait is. Az alperesek annak ellenére, hogy tudták az ingatlan lekerített $\frac{1}{4}$ részének a ... Inc. a tulajdonosa, az ingatlanba jogszerűtlenül behatoltak és ott lévő vagyontárgyakat megrongálták, megsemmisítették vagy eladták, illetve a III-VI. rendű alperesek erre a IX. rendű alperesnek megbízást adott. A felperes a ... Inc. követelésének érvényesítését a 2001. január 22-én és 2005. július 28-án kelt engedményezésre alapította.

Az alperesek a felperes keresetének elutasítását kérték, perköltséget csak a IX. rendű alperes igényelt a jogi képviselőjével kötött megállapodás alapján. (A II. és VII. rendű alperesekkel szemben az elsőfokú eljárás során a per jogerős megszüntetésére került sor.)

Az I., V. és VI. rendű alperesek álláspontja szerint a ... Kft. tulajdonjogot az ingatlanon nem szerzett, mert annak ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére nem került sor. A ... Inc. nem szerzett jogcímet az ingatlan használatára, ezért a tulajdonosok felszólították K. L.-t az ingatlan kiürítésére, amelynek azonban nem tett eleget. A Pest Megyei Közigazgatási Hivatal határozatát sem hajtotta végre, amely az engedély nélkül létesített épületek lebontását rendelte el. Az engedély nélkül épített és lebontásra ítélt épületek után a felperest kártérítés nem illetheti meg. A Jegyző 1999 márciusában felszólította az ingatlan tulajdonosait az elhanyagolt ingatlan kitakarítására. Időközben az ingatlanra vevő is jelentkezett, amely a IX. rendű alperes megbízását indokolta.

A VIII. rendű alperes álláspontja szerint jogellenes magatartást nem tanúsított, minden intézkedést megtett az elkövetők személyének felderítése érdekében, de az nem vezetett eredményre.

A IX. rendű alperes kifejtette, hogy eljárása jogszerű volt, mert a III-VI. rendű alperesek megbízása alapján végezte a tevékenységét. Megbízási díjat nem kapott munkájáért csak a befolyt bevétel illette meg. Az ingatlanon egyébként csak értéktelen roncs autók voltak.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg a IX. rendű alperesnek 500.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy ezt meghaladóan a felek maguk viselik költségeiket, a le nem rótt kereseti illetéket pedig az Állam viseli.

Az elsőfokú bíróság által megállapított releváns tényállás szerint a ... Kft. 1995. május 24-én a helyrajzi számú ingatlan **E. J.** tulajdonaként nyilvántartott 12/48 tulajdoni hányadára apport jogcímén tulajdonjog bejegyzési kérelmet nyújtott be. A bejegyzési kérelem a ... Kft. 1991. január 16-ai taggyűlési határozatán alapult. A kérelmet a földhivatal elutasította, de a Pest Megyei Bíróság a bejegyzés elutasításáról szóló első- és másodfokú határozatokat hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására utasította földhivatalokat. A bejegyzési eljárás felfüggesztésre került. A ... Kft. az 1990. december 13-án megkötött társasági szerződés alapján 1991. január 17-ei hatállyal jegyezték be, és 1998. június 8-ai hatállyal megszűntnek nyilvánították.

A ... Kft. 1991. december 29-én kölcsönszerződés opcióval elnevezésű szerződést kötött a ... Inc. nevű céggel, akitől a szerződés szerint 2.000.000 forint „tagi” kölcsönt kapott. A visszafizetési határidő 1997. április 30. napja volt. A szerződés szerint a ... Kft. hozzájárult ahhoz, hogy a kölcsönadó a szerződés bemutatásával tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyeztesse, ha a kölcsönt határidőre nem fizeti vissza. A ... Inc. 1997 májusában kérte tulajdonjoga bejegyzését, amelyre még nem került sor.

A ... Inc. az USA Delaware államában bejegyzett cég, képviselője a **D.C.A. Inc.** A ... Inc. az ingatlant nem vette birtokba, az ingatlanon gazdasági tevékenységet nem folytatott.

A perbeli ingatlan egy részének (kb. 500 m² területnek) 1986. május 30-tól a **V. Kisszövetkezet** volt a bérelője, akinek az elnöke **K. L.** volt. A Kisszövetkezetet 1999. február 9-én törölték a cégnyilvántartásból. Az ingatlan tulajdonosai 1996-ban több alkalommal megkísérelték a bérleti szerződés felmondását - bérleti díj fizetésének elmulasztása miatt -, de a felmondó leveleket a Kisszövetkezet nem vette át. A bérbe adott terület állapota fokozatosan romlott, karbantartásáról senki nem gondoskodott, az épületeket és konténereket senki nem őrizte. A Jegyző 38-2/1999. számú, 1999. március 2-án kelt levelében felhívta az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosokat, hogy a teljesen elhanyagolt ingatlan karbantartásáról, tisztaságának fenntartásáról gondoskodjanak. A III-VI. rendű alperes 1999. július 9-én megbízta a IX. rendű alperest az ingatlan kiürítésével az ingóságok eltávolításával. **K. L.** feljelentést tett 2000. április 17-én, lopás miatt ismeretlen tettes ellen, ahol előadta, hogy fia rendelkezik a körbekerített telephellyel, ahol gépkocsikat, építőanyagokat, konténereket és más anyagokat tárol. Az I-VI. rendű alperesek 2000. október 27-én az ingatlant értékesítették.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az engedményező ... Inc-nek az alperesek jogellenes magatartásukkal okoztak-e kárt. A felperes szervezeti képviselőjének előadásából - a cég vállalkozási tevékenységet nem folytatott, azzal azonban, hogy az ingatlant megvette, a tulajdonába kerültek az ott lévő ingóságok is - azt a következtetést vonta le, hogy a felperesi jogelőd a perbeli ingatlant, a felépítményeket és az ingóságokat sem vette birtokba. A Ptk. 187. §-ának (1) bekezdése szerinti birtokosnak nem tekinthető, mert az ingatlanon található dolgokról nem rendelkezett, azok őrzéséről nem gondoskodott. Az sem tisztázott, hogy a ... Kft. mikortól és milyen jogcímen birtokolta az ingatlant. Az 1999-ben készült fényképfelvételek azt bizonyítják, hogy az ingatlan hosszabb ideje

használaton kívül volt, építmények tönkrementek, a gépkocsik használatra alkalmatlan roncsokká váltak. A ... Inc. az ingatlan tulajdonjogát a Ptk. 117. §-ának (3) bekezdésében írt feltételek hiányában nem szerezte meg, mert tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre nem került sor. Az ingatlan tulajdonjogának megszerzése sem eredményezte volna az ingóságok tulajdonjogának megszerzését, mert azok nem minősülnek alkotórésznek. Ennek folytán a ... Inc. nem szerezte meg sem az ingatlan, sem az ingóságok tulajdonjogát, ezért a Ptk. 98. §-a alapján nem illette meg a birtoklás joga sem. Az alperesek jogellenes magatartást nem tanúsítottak, a felperesi jogelődnek kárt nem okoztak, ezért a kereset megalapozatlan. A IX. rendű alperes javára megítélt perköltség összegét mérlegeléssel állapította meg a kifejtett tevékenységre figyelemmel, amely az áfát is magában foglalja.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett, amelyben a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és az alperesek marasztalását kereseti kérelmének megfelelően kérte. (Az I. és a VIII. rendű alperesekkel szemben kereseti kérelmétől elállt. I. rendű alperes az elálláshoz nem járult hozzá. A VIII. rendű alperes hozzájárulása folytán vele szemben a per megszüntetésre került, az elsőfokú ítélet rá vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezése mellett.)

Másodlagosan közbenső ítélet hozatalát kérte a kereseti kérelem jogalapjára vonatkozóan, és az iratok visszaküldését az elsőfokú bíróságnak azösszezszerűsége vonatkozó eljárás lefolytatására. Harmadlagosan - a per fő tárgya tekintetében hozott döntés helybenhagyása esetén - a IX. rendű alperes javára megítélt perköltség összegének mérséklését kérte.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a 43. sorszámú beadványban érvényesített keresetmódosítást figyelmen kívül hagyta, és az elsődleges kereset tárgyában nem döntött. Vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és az abból levont jogi következtetések helyességét. Sérelmezte, hogy a tényállásban irreleváns ténymegállapítások vannak, míg a releváns tények megállapítása jelentős részben hiányzik. Tévesnek minősítette azt az ítéleti megállapítást, hogy a felperesi jogelőd a Ptk. 117. §-ának (2) bekezdésében írt feltételek hiányában az ingóságok tulajdonjogát nem szerezte meg. K. T. ugyanis csatolta azokat a teljes bizonyító erejű számlákat, amelyek az ingóságok tulajdonjogának megszerzését igazolják, az alperesek pedig a birtokbavétel tényét nem is vitatták. A birtokbaadásnak egyébként sem kell feltétlenül ténylegesen megtörténnie, elegendő, ha nyilvánvaló, hogy az, más módon az új tulajdonos hatalmába került. Jogi személy esetén a birtokbaadás egyébként is csak képviselő útján történhet meg, amely K. L. útján meg is történt. Az alperesek tudták, hogy az ingóságok a ... Inc. tulajdonát képezik, a felelős őrzés szabályai szerint a kiürítésre vonatkozó felszólítást meg is tették, azonban hiányzott az értékesítés kilátásba helyezése és nem történt meg az értékesítésből befolyt összeggel az elszámolás sem. A perköltség összegének mérséklését azért kérte, mert álláspontja szerint az nem áll arányban a végzett munkával.

Az I., V., VI. és IX. rendű alperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, mert álláspontjuk szerint a felperes nem tett eleget a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint őt terhelő bizonyítási kötelezettségének. A IX. rendű alperes kifogásolta, hogy a felperes a IX. rendű alperessel szemben a keresete jogalapját többszöri kérése ellenére nem jelölte meg, a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében írt feltételek viszont a IX. rendű alperes esetében egyértelműen hiányoznak. A perköltség összegét pedig az elsőfokú bíróság a csatolt megállapodásra figyelemmel határozta meg.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a VIII. rendű alperesre vonatkozó permegszüntetéssel érintett rész kivételével - teljes terjedelemben vizsgálta felül, mert ennek fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt (Pp. 228. §. (4) bekezdés).

A felperes fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által megállapított releváns tényállást a Fővárosi Ítéltábla azzal egészíti ki, hogy Delaware Állam Államtitkárságának Társasági Ügyosztálya a ... Inc. nevű céget 6 Denny Road, City of Wilmington, County of New Castle székhellyel, a **D.C.A. Inc.** képviseleti jogának bejegyzése mellett 1992. május 8. napján vette nyilvántartásba.

A tényállás fenti kiegészítése mellett az elsőfokú bíróság érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett, jogi indokait azonban csak kisebb részben osztotta.

Azt a fellebbezésében a felperes megalapozottan kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet a felperes 43. sorszámú beadványában tett kereset kiterjesztését csak részben rögzítette, de ez nem jelenti az elsődleges kereseti kérelem elbírálásának hiányát. A felperes 43. sorszámú kereset-kiterjesztésében ugyanis elsődlegesen ingó kiadását kérte, és csak másodlagosan az ingók értékének megtérítést. Mindez azonban csak látszólagos keresethalmazat, mert a vagylagos keresetben a felperes nem mindkét kérelme, hanem csak az egyik teljesítését kérte. Az elsőfokú döntés szerint az elutasítás jogi indoka, hogy a felperesi jogelőd sem az ingatlanon, sem az ingóságokon nem szerzett tulajdonjogot. A tulajdonjog megszerzésének hiánya pedig az ingó kiadása iránti kereseti kérelmet is megalapozatlanná teszi. Mivel az elutasítás jogi indoka mindkét vagylagos kereseti kérelem teljesítését kizárja, ezért az elsőfokú bíróság a felperes vagylagos kereseti kérelmét elbírálta, csak annak ítéleti rögzítésére került sor pontatlanul.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a birtokbavétel hiánya miatt nem került sor a tulajdonjog megszerzésére.

A felperes esetében ugyanis, aki második engedményes, elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy igazolta-e perbeli legitimációját a Pp. 3. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel. Engedményezés először **K. T.** javára történt, aki a ... Inc.-nek nem perbeli jogutóda, mert az általa benyújtott kereseti kérelem nem tartozik a Pp. 132.

§-ának (1) bekezdése körébe. A ... Inc. kereseti kérelmének elutasítása után ugyanis a keresetlevelet nem ugyanaz a felperes nyújtotta be. Perbeli jogutódlás hiányában a jogutódlást nem elég valószínűsíteni, hanem azt bizonyítani kell. K. T. a jogutódlását a 2001. január 22-én kelt engedményezéssel kívánta igazolni. Ez az okirat azonban a jogügylet létrejöttének bizonyítására nem elegendő, mert aláírójaként nem a cégnyilvántartásba bejegyzett képviselő járt el, az okiraton szereplő aláírás olvashatatlan. A felperes szervezeti képviselője sem tudta megjelölni, hogy az aláírás kitől származik. Mivel a társaság és az eljáró személy közötti kapcsolat - jogügyleti képviselet, azaz meghatalmazás hiányában - nem állapítható meg, ezért a felperes perbeli legitimációja kérdéses, jogutódi minősége nem bizonyított.

A Fővárosi Ítéltábla azonban vizsgálta azt is, hogy az eredeti jogosultnak volt-e kártérítési vagy egyéb igénye az alperesekkel szemben, mert az engedményező csak az őt megillető követelést engedményezheti. A Ptk. 329. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel ez határozza meg a felperes által érvényesíthető jogokat is. A felperesi előadás lényege, hogy a jogelődje az ingatlan 12/48 hányadán tulajdonjogot szerzett, az ingatlan birtoklására, használatára jogosult volt, ezért ott tárolta a tulajdonát képező ingóságokat. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesi jogelőd az ingatlan tulajdonjogát nem szerezte meg. Ezzel a megállapítással a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett, de ennek indokát az elsőfokú bíróság által felhozottól eltérően állapította meg.

A felperes a ... Inc. tulajdonszerzését ugyanis a ... Kft-vel 1991. december 29-én kötött kölcsönszerződés opcióval elnevezésű szerződésre alapította. E szerződés azonban nem létező szerződés, mert a felperes által csatolt bejegyzési igazolás szerint a ... Inc-et 1992. május 8. napján vették nyilvántartásba Delaware Államban. Az Igazságügyi Minisztérium ugyancsak a felperes által csatolt leveléből kiderül, hogy Delaware Állam törvényei szerint a ... Inc. a bejegyzéssel szerezte meg jogképességét. A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. 18. §-ának (1) bekezdése szerint külföldi jogi személy jogalanyiságát a külföldi jog alapján kell megítélni, amely azt jelenti, hogy a ... Inc. 1992. május 8. előtt jogi személyiséggel nem rendelkezett, ennek folytán 1991. december 29-én szerződés kötésére nem volt képes. A nem létező szerződésből tehát a ... Inc. jogokat nem szerezhetett, így opciós jogot sem szerzett.

Ha a kölcsönszerződés létrejött volna, abból a felperesi jogelőd javára opciós jog érvényesen nem keletkezett volna. A vételi jogra, amely az adásvétel egyik különös neme, az 1979. évi 13. tvr. 25. § a) pontja értelmében a magyar jogot kell alkalmazni. A Ptk. 375. § (1) bekezdése értelmében a vételi jogot alapító megállapodás lényeges tartalmi eleme a vételár meghatározása. Az írásbeli szerződés pedig ezt nem tartalmazza, ezért opciós jog a Ptk. 205. § (2) bekezdése szerint nem jöhetett létre.

Az írásbeli szerződés megfogalmazása szerint annak érdekében született, hogy a kölcsönadó a bírósági eljárás kizárásával a követeléséhez az ingatlan tulajdonjogának megszerzésével azonnal hozzájusson. Az 1991. december 29-én hatályos Ptk. 254. § (3) bekezdése - a zálogjog körében - tiltotta a kielégítési jog megnyílta előtti ilyen tartalmú megállapodást. A szerződés e rendelkezése tehát a

jogszabály megkerülésére irányult és ebből az okból - létezése esetén a Ptk. 200. §-ának (2) bekezdése szerint semmis lenne.

A felperesi jogelőd tulajdonszerzésének további akadályja lenne, hogy a becsatolt okiratok alapján nem lehet megállapítani az opciós jog írásban történt gyakorlását sem. Olyan okiratot ugyanis a felperes nem csatolt, amely szerint a ... Inc. írásban az opció jogával élt. A 7/1996. (I. 18.) Korm. rendelet szerint külföldi csak közigazgatási engedéllyel szerezhette meg ingatlan tulajdonjogát, ilyen engedély beszerzésére pedig a per adatai szerint nem került sor. A kifejtettek miatt a felperesi jogelőd az ingatlan 12/48-ad hányadának tulajdonjogát nem szerezhette meg. A tulajdonjog megszerzésén kívül a felperes sem hivatkozott olyan jogra, amely a felperesi jogelőd birtoklását jogszerűvé tette volna. A ... Kft. jogutód nélküli törlése után a Kft.-től származtatott kötelmi jellegű használati jogosultság nem maradhatott fenn.

Mindez azt jelenti, hogy - ha elfogadjuk a felperesi jogelőd által csatolt számlákat az ingóságok megvásárlásának igazolására - a felperesi jogelőd az ingatlan tulajdonjogának megszerzése hiányában csak jogalap nélküli birtokos lehetett, mert a birtoklásra jogcíme nem volt. A Ptk. 193. §-ának (1) bekezdése szerint a jogalap nélküli birtokost kiadási, kiürítési kötelezettség terheli. A felperes fellebbezéséhez maga csatolta azt az 1999. május 5-én kelt levelet, amelyből megállapítható, hogy az ingatlan tulajdonosai az ingóságok elszállítására, az ingatlan kiürítésére felszólították. Ezt a tényt a felperesi képviselő a másodfokú tárgyaláson is elismerte. A kiürítési kötelezettségének a felperesi jogelőd nem tett eleget, ezzel rosszhiszemű jogalap nélküli birtokossá vált. A Ptk. 195. §-ának (3) bekezdése szerint a rosszhiszemű jogalap nélküli birtokos felel a bekövetkezett károkért, a beszedni elmulasztott hasznokért, és köteles használati díjat fizetni. A felperes szervezeti képviselője által írt levélből megállapítható, hogy a ... Inc. nem kívánta az ingóságokat az ingatlanról elszállítani. Erre figyelemmel a tulajdonostársak beavatkozása helyénvaló volt, helyzetükre a megbízás nélküli ügyvivőre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, mert a beavatkozás a ... Inc-et károsodástól óvta meg. Azt, hogy a beavatkozás helyénvaló-e, objektív tények alapján kell megítélni, a felperes szubjektív megítélésének nincs jelentősége. A felperesi jogelőd használati díjfizetési kötelezettség folytán a károsodástól való megóvás objektíve fennáll, ezért a tulajdonostársakat a Ptk. 486. §-ának (2) bekezdése alapján a megbízott jogai illeték meg, a IX. rendű alperes részére adott megbízás során. A Ptk. 479. §-ának (1) és (2) bekezdés szerint a tulajdonostársak kötelesek elszámolni azzal, amihez a megbízás teljesítése folytán jutottak, de érvényesíthetik a megbízás teljesítésével kapcsolatban felmerült költségeit. Jelen esetben az ingóságok értékesítéséből befolyt összeggel térült meg a megbízás költsége, így a beszámítás eredményeképpen a megbízás nélküli ügyvivőknek a felperesi jogelőd, és ennek folytán a felperes felé tartozása nincs.

A IX. rendű alperes a Ptk. 350. §-a alapján felelhetne a megbízókkal egyetemlegesen harmadik személynek okozott kárért. Kártérítési felelősségének megállapítása azonban kizárt, mert a megbízók sem okoztak kárt a felperesnek.

A kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság érdemi döntése helyes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - az indokolás kiegészítése mellett - helybenhagyta.

A IX. rendű alperes javára megítélt perköltség összegéről a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján dönteni nem lehetett, mert az eljárás megindulásakor még nem volt hatályos, a korábbi perköltség megállapítására vonatkozó 8/2002. (III. 30.) IM rendelet pedig hatályon kívül van helyezve. Ezért a IX. rendű alperest megillető perköltség összegéről a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján kellett határozni. Az ügyvédi munkadíj összegének meghatározásakor azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni a IX. rendű alperes és jogi képviselője között létrejött megállapodást, amelyhez képest az ügyvédi munkadíjat az elsőfokú bíróság már jelentősen csökkentette, így annak további csökkentésére a végzett munka mennyiségére is figyelemmel az ítéltábla lehetőséget nem látott.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a felperes köteles megfizetni a IX. rendű alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét, amelynek összegét a Fővárosi Ítéltábla nem csak a fellebbezési érték, hanem a végzett munka mennyiségére is figyelemmel a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján határozott meg. A megállapított perköltség az áfát is magába foglalja.

A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. március 1.

. Czukorné dr. Farsang Judit s.k.
a tanács elnöke

Világhyiné dr. Böcskei Terézia s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Klára s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: